

तमितिसार्धःश्लोकः तंसदाचारंसंतो गृहेभ्यो निष्क्रम्यैव संन्यासं कृत्वैव विधिवत्प्राप्य परमांगतिं गच्छति विधिवदित्यादिसर्वत्रयोज्यं चतुर्ष्वप्याश्रमेषु उक्तं रूपं सदाचारवतां मोक्षोस्तीत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥
 संतोषाद्वैराग्यात् आनंत्यं ब्रह्मभावं प्राप्ताः अगस्य वसिष्ठादयः ॥ २५ ॥ तादृशा आधिकारिका यद्यागच्छंतिसंसारं तथापि पापैर्यो निप्रवेशजैर्दुःखैर्न लिप्यन्ते गृहाद्गृहांतरप्रवेशवदैच्छिकस्तेषां देहांतरप्रवेशः य
 थाम्नातमनुक्रमणिकायां मित्रावरुणयोर्दीक्षितयोर्बृषीमप्सरसंदृष्ट्वा वासतीवरे कुंभेरेतोपतत्तोगस्य वसिष्ठावजायेतामिति वसतीवर्यः सोमाभिषवार्था आपस्तस्संबंधिनिवासतीवरे तेषां शुद्धब्रह्मविदामपि हि
 रण्यगर्भस्येव यावदधिकारसमाप्तिन विदेहकैवल्यमस्ति यावदधिकारमवस्थितिराधिकारिकाणामिति न्यायात् ननु कार्तिक्यां कृत्तिका योगेयः कुर्यात्स्वामिदर्शनं सप्तजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारग इत्येकं
 कर्मनिकजन्मरंभकं दृष्टं तत्र प्रथमे स्मिन्नेव जन्मनितत्त्वज्ञानोदये पि प्रारब्धकर्मणां भोगादेव क्षय इति न्यायेन प्रारब्धकर्मबलादन्यानि षट्जन्मान्यनि वार्याण्येवेत्याशंक्याह कर्मयोनित इति अत्रेदं विचार्यते किं

तंसंतो विधिवत्प्राप्य गच्छति परमांगतिं ॥ गृहेभ्य एव निष्क्रम्य वनमन्ये समाश्रिताः ॥ २३ ॥ गृहमेवाभिसंश्रित्य ततो न्ये ब्रह्मचारिणः ॥ त एते दिवि दृश्यन्ते ज्योति
 र्भूता द्विजातयः ॥ २४ ॥ नक्षत्राणीव धिष्ये षु बहवस्तारका गणाः ॥ आनंत्यमुपसंप्राप्ताः संतोषादिति वैदिकं ॥ २५ ॥ यद्यागच्छंतिसंसारं पुनर्यो निषुता दृशाः ॥
 न लिप्यन्ते पापकृत्यैः कदाचित्कर्मयोनितः ॥ २६ ॥ एवमेव ब्रह्मचारी शुश्रूषुर्धौ रनिश्चयः ॥ एवं युक्तो ब्राह्मणः स्यादन्यो ब्राह्मणको भवेत् ॥ २७ ॥ कर्मैवंपुरुषस्या
 ह शुभं वायदि वा शुभं ॥ एवं पृथक् कषायाणामानंत्येन श्रुतेन च ॥ २८ ॥ सर्वमानंत्यमासीद्वै एवं नः शाश्वती श्रुतिः ॥ तेषामपेतदृष्टानां निर्णिकानां शुभात्मनां ॥ २९ ॥

सप्तजन्मानितेषु च गर्भवासादीनि दुःखानि अशनपानादिजन्यानि सुखानि च किमेकमेव स्वामिदर्शनार्थं कर्म प्रापयति उत कर्मांतरसमवेतं आद्ये इष्टसाधनबुद्ध्यानुष्ठितस्य तस्य गर्भवासाद्यनिष्ठप्रापकत्वेशास्त्र
 स्यादनर्थकरत्वं स्यात् अंत्येतत्त्वज्ञानेन कर्मांतरनाशे सति जन्मायोगाद्दर्शनशास्त्रानर्थक्यं स्यात् तस्मात्जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्ममृतस्य चेति शास्त्रादविच्छिन्ने जन्ममरणप्रवाहे सप्तसु जन्मसु विप्रत्वादियोगोदर्श
 नफलं नतु सप्तजन्मान्यपि तस्माद्युक्तमुक्तं प्रारब्धकर्मोपस्थापितयो निप्रवेशनिमित्ततः पापकृत्यैः पापफलैर्दुःखैस्तेन लिप्यन्त इति ॥ २६ ॥ ब्राह्मणो ब्रह्मविच्चेन यथार्थनामा अन्यो ब्राह्मणको ब्राह्मणप्रतिकृतिः दा
 रुगजवन्मामात्रधारीत्यर्थः ॥ २७ ॥ एवं ब्राह्मण इति ब्राह्मणक इति च कर्मसदसद्रूपं पुरुषस्य नाम आह एवं निष्कामकर्मप्रनाड्या आनंत्येन त्वंपदार्थसाक्षात्कारजेन श्रुतेन तत्त्वमसि वाक्यार्थज्ञानेन ॥ २८ ॥
 सर्वकृत्स्नं आनंत्यं प्राक्श्रुता तूर्द्विश्वरोमदन्यः कविदस्तीति शंक्या समाधौ परिदृश्यमानमप्यानंत्यमसर्वमभूत्श्रुतानंतरंतु सर्वमित्यर्थः आसीदित्यनेन सर्वानंत्यस्याकृत्रिमत्वमुक्तं शाश्वती श्रुतिः क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धी
 ति तत्त्वमसीति च जीवस्य सिद्धवद्ब्रह्मभावकीर्तनात् निर्णिकानां विशुद्धानां शुभात्मनां मोक्षबुद्धीनां ॥ २९ ॥